

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593206688/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

»Til Bryllup, Sophie! Til Dands, til Dands, til Lystigheder og Fester!»

»Hvem er det, der skal have Bryllup?»

»Der Deiligste, der er i Verden! Spørg saa ikke mere. Hvor er Din Onkel?»

»Han er i Theatret med Moder. Hvem er det, der skal giftes? Og hvad kommer det Dig ved?»

»Hvad det kommer mig ved? Det er Hende!»

»Hvilken Hende?»

»Hende, jeg altid tænkte paa – altid!»

Sophie blegnede, og store Taarer begyndte at komme hende i Øinene.

»Ja, Sophie,« sagde jeg. »Du har bestandig villet hjælpe Folk med at bære denne Verdens Sorger – nu har jeg en, Du nok ikke havde ventet. Jeg burde ikke have sagt det, jeg burde have tiert; men jeg kan ikke, jeg kan ikke! Det er ikke til at udholde.«

Sophie sprang til med Udraabet: »Græd ikke, Axel! Jeg kan ikke taale at see det! . . . Du veed ikke selv, hvad Du siger! . . . Glem hende!»

Hun lagde Armen om min Nakke og trykkede mig op til sig, og det var første Gang, at jeg blev trykket til en ung Kvindes Barm.

En Følelse, som jeg forbander, kom ved denne Berørelse, en vild, uselig Henrykkelse over hendes Deltagelse, over hendes Taarer, som faldt paa mine Læber, og som bleve aførrede af et blødt, svagt, hengidende Kys – et Ryk af Sjælens dybe, men vildfarende Trang til Kjærlighed, den moralske Spændekraft vigende for Biodets Magt – og maaskee en lignende uberegnelig og ureflectert Omvæltning i hendes Sind –

Mich hat das unglückselige Weib
Vergiftet mit ihren Zähnen,

kunde jeg sige, hvis ikke Synder af denne Slags overværende burde lægges paa Manden.

Et Par Dage hengik, saa fik jeg et Par Linier fra Sophie, hvori hun bad mig komme ud til hende; men jeg var saa ulyksalig, saa nedtrykt og demoraliseret, at jeg opsatte det fra Dag til Dag.